

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/272/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211219553
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2211219553.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu Mgr. Fedora Benku a členov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s. Teplická č. 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, proti odporkyni: Z. J., nar. XX.X.XXXX, bytom B. F. - K. č. XXX/X, o zaplatenie sumy 741,65 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18. marca 2013, č. k. 10C/39/2012 - 39, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti **p o t v r d** z u j e a súčasne určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Hlave 14 § 3 Všeobecných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere č. 3710004675 zo dňa 1.10.2007 uzavretej medzi účastníkmi konania, vyjadrená slovami: „V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, prípadne splátky RÚ I., či RÚ II., alebo ich častí dlhšie ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní“ je z dôvodu jej neprijateľnosti neplatná.

V napadnutej časti náhrady trov prvostupňového konania rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d** z u j e .

Odporkyni sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 426,75 eur spolu s 0,024% denným úrokom z omeškania od 14.8.2010 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, keď vo zvyšku návrh zamietol a o náhrade trovu konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovením § 1 ods. 1,3, § 2 ods. 1 písm.a), § 2 ods. 1 písm.b),g), § 2 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa, § 3 ods. 1,2, § 4 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, § 517 ods. 1,2, § 37 ods. 1, § 39, § 40 ods. 1, § 52 ods. 1,2,3,4, § 53 ods. 1,4 písm.k), 5, § 54 ods. 1,2, § 544 ods. 1, § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z. z. čl. 1 ods. 1, čl. 2 písm.a), čl. 2 písm.b), čl. 2 písm.c), čl. 3 ods. 1,2, čl. 4 ods. 1,2, čl. 5, čl. 6 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS z 5.4.1993, § 4 ods. 2, § 4 ods. 3, § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z. z., keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný len čiastočne, keď dospel k záveru, že v danom prípade ide o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, nakoľko navrhovateľ má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom, a preto je veriteľom podľa zákonného ustanovenia § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pretože túto činnosť vykonáva v rámci svojho podnikania. V danom prípade ide o vzťah spotrebiteľský vyplývajúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tento sa riadi zákonnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka a zákona o ochrane spotrebiteľa. Predmetná úverová zmluva ja tzv. typovou

zmluvou vrátane jej všeobecných obchodných podmienok, ktoré súd vopred pripravené. Sú pripravené vopred navrhovateľom, bez účasti spotrebiteľa, pre vopred neurčený, široký okruh spotrebiteľov, pričom konkrétny spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať. Podľa ust. § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch ide o spotrebiteľský úver a preto táto zmluva musí spĺňať zákonom dané podmienky uvedené v ust. § 4 ods. 1, 2 cit. zákona v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Absencia niektorých má za následok to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda len do výšky spotrebiteľského úveru. Súd ďalej konštatoval, že zmluva bola uzavretá a úver bol poskytnutý a preto návrh navrhovateľa je dôvodný, čo do istiny 426,75 eur. Navyše je povinná odporkyňa zaplatiť aj úrok z omeškania z tejto sumy, lebo úver aj s príslušenstvom mala uhradiť. Pokiaľ sa týka dojednania o zmluvnej pokute v úverových podmienkach hlava 7 § 6 ide o dojednanie absolútne neplatné. Sú písané veľmi drobným voľným okom skoro nečitateľným písmom ako aj celé úverové podmienky. Úverové podmienky sú prakticky nečitateľné teda nejasné, neurčité a teda aj neplatné. Ďalej súd konštatoval, že obsahnutie dohody o zmluvnej pokute v úverových podmienkach nemožno akceptovať z hľadiska jej vážnosti a dôležitosti, keď Občiansky zákonník neobsahuje žiadnu zákonnú úpravu o tom, že zmluvné podmienky môžu byť obsahnuté v tzv. všeobecných obchodných podmienkach. Takúto úpravu obsahuje len Obchodný zákonník, ktorý ale nie je možné aplikovať na tento spotrebiteľský vzťah, lebo je to nevýhodnejšie pre spotrebiteľa a to je dôvod neplatnosti. Úverové podmienky, súčasťou ktorých majú byť aj dojednania o zmluvných pokutách nie sú podpísané ani navrhovateľom, ani odporcom, pričom zákonné ustanovenia § 544 Občianskeho zákonníka vyžaduje na platnosť zmluvy o zmluvnej pokute písomnú formu. Jej nedodržanie je s poukazom na ustanovenie § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka dôvodom jej absolútnej neplatnosti. Preto súd dospel k záveru, že dojednanie o zmluvnej pokute je absolútne neplatné. Ako nedôvodný, preto súd zamietol návrh navrhovateľa vo zvyšku teda v časti vo výške 314,90 eur poukazujúc na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. a) a § 4 ods. 5 Zákona č. 258/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov o spotrebiteľských úveroch. Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti, zaviazal odporkyňu na zaplatenie istiny vo výške 426,75 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024% denne od 14.8.2010 až do zaplatenia poukazujúc tu hlavne na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. Rozhodnutie o trovách konaní súd odôvodnil použitím ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočne súd náhradu trov pomerne rozdelí prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Keďže v danom prípade navrhovateľ žiadal o zaplatenie 741,65 eur a úspešne bol len v časti čo do istiny 326,75 eur súd poukazujúc na § 142 ods. 2 O.s.p. rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (úspešný bol v 57,49%, neúspešný 42,41% pomer jeho neúspechu a úspechu tak predstavuje 15,18%).

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal navrhovateľ v zamietnutej časti žaloby v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd prvého stupňa v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. dospel na základe vykonaných dôkazov nesprávne k skutkovým zisteniam a v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní uviedol, že k dojednaniám ktoré sú uvedené v úverových zmluvných podmienkach navrhovateľa možno uviesť, že sú platnými a rovnocennými dojednaniami s ostatnými zmluvnými dojednaniami a ako také majú tieto ustanovenia rovnakú právnu moc a váhu, ako majú dojednania uvedené na lícnej strane úverovej zmluvy. Celistvosť listiny je zachovaná aj vtedy, ak jednota viacerých listín je spoznatelná z obsahu právneho úkonu a ak spolunáležitosť jednotlivých listín je nesporná. Pevné spojenie listín, napr. zošitím alebo zviazaním nie je v takom prípade potrebné. Navrhovateľ ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 27.03.2008 sp. zn. 26 Cdo2317/2006 Z.z. Ďalej uviedol, že odporca podpísal príslušnú úverovú zmluvu a uzatváral predmetný úverový vzťah s navrhovateľom v rozhodnom období ako osoba plne spôsobilá na právne úkony, zmluvu podpísal dobrovoľne, nikto ho k tomuto podpisu nenútil, to znamená plne si uvedomoval jeho záväzky voči navrhovateľovi v zmysle úverovej zmluvy, čo dokazuje aj skutočnosť, že odporca čerpal úver a čerpaný úver aj splácal. K vyjadreniu prvostupňového súdu o nečitateľnosti úverových zmluvných podmienok navrhovateľ uviedol, že takého vyjadrenie nemožno hodnotiť ako dôkaz objektívne a adekvátne preukazujúci nekalú praktiku voči odporcom, pretože vychádzajúc z právneho stavu existujúceho v čase uzatvorenia dotknutej úverovej zmluvy žiadny všeobecne záväzný právny predpis neurčoval formu zmluvy, na základe ktorej záväzkový vzťah vzniká, t.j. nestanovoval veľkosť písma, akou má byť zmluva alebo úverové zmluvné podmienky napísané. Čo sa týka dohody o revolvingovom úvere je toho názoru, že predložená úverová zmluva obsahovala dojednania o revolvingovom úvere v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch, keď podpisom úverovej zmluvy nadobudla platnosť s odloženou účinnosťou a to od aktivácie karty. Poukázal

ďalej na úverové zmluvné podmienky, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou predmetnej úverovej zmluvy a to konkrétne Hlavu 8 § 1, §2, Hlavu 9 § 5, Hlavu 14 § 10, § 17. Navrhovateľ ďalej uviedol, že pred aktiváciou úverovej karty zaslal odporkyňi metodickú príručku spolu so Sadzobníkom poplatkov, kde boli uvedené všetky informačné údaje v zmysle zákona. Je toho názoru, že dotknutá Zmluva o revolvingovom úvere má písomnú formu, v ktorej je záväzkový vzťah individualizovaný v zmysle ust. § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z.z. a takisto bola dodržaná predpísaná písomná forma ako to vyžaduje ust. § 4 ods. 1 citovaného zákona a preto je Zmluva o revolvingovom úvere platná, keď pritom poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ v slovenskej veci Perenič a Pereničová v. S.O.S. financ, spol. s.r.o.(C- 453/10).

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a postupom podľa § 214 ods. 1 O.s.p., po uskutočnení odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, pretože rozhodnutie súdu prvého stupňa je v napadnutej zamietajúcej časti vecne správne.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 10C/39/2012 je návrh navrhovateľa, ktorým sa domáha od odporcu zaplata sumy 426,75 eur, zmluvného úroku vo výške 245,89 eur, poplatku za výber z bankomatu vo výške 20,61 eur, zmluvnej pokuty vo výške 20,16 eur, sankčne úrok vo výške 4,40 eur a mesačný poplatok za vedenie účtu vo výške 23,84 eur, úroku z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 426,75 eur od 14.8.2010 do zaplata. Rozsudkom súdu prvého stupňa súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 426,75 eur spolu s denným úrokom z omeškania vo výške 0,024% od 14.8.2010 do zaplata, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, keď vo zvyšku sa návrh zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa zamietajúcej časti rozsudku a v časti o náhrade trov konania.

Vychádzajúc z obsahu spisu, z odôvodnenia preskúmaného rozsudku i z obsahu odvolania podaného navrhovateľom je zrejmé, že samotná skutočnosť, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej si odporkyňa nespĺnila svoju povinnosť a navrhovateľovi čerpaný úver nevrátila, rovnako ako ani to, že na predmetný právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia právneho poriadku na ochranu spotrebiteľa, najmä zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom období, ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nebolo medzi účastníkmi sporné. Sporným ale zostalo a zároveň to tvorilo predmet prieskumu odvolacieho súdu, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere má náležitosti predpísané Zákomom o spotrebiteľských úveroch a či teda navrhovateľovi vznikol voči odporcovi nárok na zaplata pohľadávok uplatnených zamietnutou časťou návrhu a to zmluvného úroku vo výške 245,89 eur, poplatku za výber z bankomatu vo výške 20,61 eur, zmluvnej pokuty vo výške 20,16 eur, sankčného úroku vo výške 4,40 eur a mesačného poplatku za vedenie účtu vo výške 23,84 eur.

V zmysle § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, teda ku dňu 1.10.2007, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

V zmysle § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, teda ku dňu 1.10.2007, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Z obsahu úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi dňa 1.10.2007 založenej v spise a úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., tvoriacich jej súčasť, bolo zistené, že účastníci uzavreli úverovú zmluvu a to s úverovým rámcem a s pravidelnými mesačnými splátkami vo

výške dohodnutej v hlave 9 úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s.. Neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy sú úverové podmienky uvedené na rube tejto listiny na samostatných listoch, pričom odporkyňa podpisom potvrdila, že je oboznámená s úverovými podmienkami a prejavuje súhlas byť nimi zaviazaná.

Podľa Hlavy 8 § 1 sa účastníci dohodli na uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, ktorý je klient oprávnený čerpať opakovane prostredníctvom úverovej karty, s dohodnutým úverovým rámcom vo výške 15.000,- Sk. Podľa Hlavy 8 § 2 účastníci dohodli, že úverovú kartu spolu s výzvou k jej aktivácii a metodickú príručku je spoločnosť oprávnená klientovi zaslať ak si bude riadne plniť svoje povinnosti. Neoddeliteľnou súčasťou metodickéj príručky je aktuálny sadzobník poplatkov a odmien. Podľa hlavy 9 § 4 klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k 20. dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu. Výška pravidelnej mesačnej splátky bola dohodnutá vo výške 4% z výšky z dohodnutého úverového rámca revolvingového úveru I. platného ku dňu splatnosti danej splátky. Klient je povinný hradiť spoločnosti poplatky za poskytované služby, ktorých výška je daná sadzobníkom poplatkov platným v dobe vzniku poplatkovej povinnosti, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto úverovej zmluvy a ktorý je obsiahnutý v metodickéj príručke. Podľa Hlavy 14 § 3 v prípade omeškania s úhradou splátky úveru, prípadne splátky RÚ I., či RÚ II., alebo ich častí dlhšie ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. V závere v Hlave 14 § 26 klient podpisom na úverovej zmluve potvrdil, že prevzal jeden z originálov úverovej zmluvy vrátane úverových podmienok, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou.

Z vyššie citovaných ustanovení zmluvy a úverových zmluvných podmienok vyplýva, že za neoddeliteľnú súčasť zmluvy boli jednoznačne prehlásené iba úverové zmluvné podmienky, ktoré zároveň odporkyňa pri podpísaní zmluvy i prevzala. Za neoddeliteľnú súčasť úverových zmluvných podmienok bola prehlásená Metodická príručka a za neoddeliteľnú súčasť Metodickéj príručky Sadzobník poplatkov, ktorý sa nachádza v Metodickéj príručke a ktorá príručka podľa obsahu úverových zmluvných podmienok nebola doručená odporkyňi pri podpise zmluvy, a ktorú má veriteľ iba oprávnenie (nie povinnosť) zaslať až po tom, ako bude riadne plniť svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy, teda nie v čase uzavretia úverovej zmluvy.

Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že správne súd prvého stupňa dospel k záveru, že navrhovateľ na základe predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere nemôže v zmysle § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, teda ku dňu 1.10.2007, od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, nakoľko tieto nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a taktiež nie sú uvedené v úverových podmienkach spoločnosti (tvoriace neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy v zmysle § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka). Výška týchto úrokov a poplatkov je v zmysle úverových podmienok špecifikovaná v Metodickéj príručke, ktorej neoddeliteľnou súčasťou je sadzobník poplatkov, avšak tieto dokumenty netvoria neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy tak, ako to predpokladá ustanovenie § 4 ods. 5 cit. zákona a preto súd prvého stupňa správne tieto úroky a poplatky v celkovej výške 294,74 eur navrhovateľovi nepriznal.

Vo vzťahu k odvolacej námietke navrhovateľa, týkajúcej sa nepriznania zmluvnej pokuty vo výške 20,16 eur, odvolací súd uvádza, že sa stotožnil s právnym záverom prvostupňového súdu, že uplatňovaná zmluvná pokuta je neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti.

Ustanovenie § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka umožňuje stranám pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať zmluvnú pokutu, ktorú je účastník povinný zaplatiť pre prípad porušenia povinností vyplývajúcich zo zmluvy. Je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ust. ods. 1 sa nevzťahuje podľa ods. 2 iba na predmet plnenia alebo cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

V zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v uvedenom znení, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V zmysle ods. 2 tohto ustanovenia v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V zmysle Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá síce nie je pre členské štáty EÚ priamo záväzná, avšak predstavuje interpretačné pravidlo a ktorá už bola transponovaná do právneho poriadku Slovenskej republiky, v zmysle čl. 2 písm. a) nekalé podmienky znamenajú zmluvné podmienky definované v čl. 3.

Podľa čl. 3 bod 1 cit. smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán vzniknutých na základe zmluvy k škode spotrebiteľa. Podľa bodu 2 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

V prípade uzatvorenej úverovej zmluvy, bezpochyby ide o tzv. formulárovú zmluvu, pre ktorú je charakteristické, že jej obsah nie je výsledkom dohody zmluvných strán, ale tento bol vopred určený žalobcom v postavení dodávateľa bez toho, aby žalovaný mal možnosť ju ovplyvniť. Posudzovaná zmluva svojim rozsahom, štruktúrou, ako i voľbou písma je štandardnou adhéznou zmluvou, pre ktorú je typický dlhý neprehľadný text napísaný miniatúrnym, ťažko čitateľným písmom s odkazom na všeobecné obchodné podmienky tvoriace jej neoddeliteľnú súčasť obdobne napísané nečitateľným písmom bez zrejmeho zvýraznenia jednotlivých častí, vrátane zmluvných podmienok. Závery prvostupňového súdu o neprijateľnosti uvedeného zmluvného dojednania majú oporu aj v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie, podľa ktorej hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa možno napraviť iba pozitívnym zásahom, a to naplnením ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Zároveň sú súladné i s čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, čl. 38 Charty základných práv EÚ, podľa ktorých ochrana pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami ako podstatná súčasť politiky ochrany spotrebiteľa Európskej únie sleduje rast kvality života bežných ľudí pri zohľadnení ochrany ich základných práv a oprávnených ekonomických záujmov.

Podľa ust. § 153 ods. 4 O.s.p. ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku do výroku rozhodnutia.

Poukazujúc na ust. 153 ods. 4 O.s.p., tak súd prvého stupňa nepostupoval správne, ak len posúdil predmetnú zmluvnú podmienku o zmluvnej pokute za neprijateľnú a z toho dôvodu aj za neplatnú avšak bez toho, aby ju zároveň výslovne uviedol aj vo výroku svojho rozhodnutia, ktoré ustanovenie ukladá súdu v prípade určenia niektorej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú aj bez návrhu, výslovne uviesť túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Na základe uvedeného, tak odvolací súd odstránil tento nedostatok rozhodnutia súdu prvého stupňa a v súlade s cit. ustanovením vyhlásil predmetnú zmluvnú podmienku o zmluvnej pokute zakotvenú vo všeobecných úverových podmienkach z dôvodu jej neprijateľnosti za neplatnú.

Vzhľadom na uvedené, pokiaľ súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol (v časti istiny 314,90 eur - uplatnené úroky, poplatky a zmluvná pokuta) rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, keď tento správne rozhodol i o náhrade trov konania.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnila a taktiež jej nevyplývajú z obsahu spisu.

Uvedené rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom 3 : 0 teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.